

NOUSHIK MIKAYELIAN

A harmadik lélegzet

A látható be- és kilégzésünk közt
egy harmadik, láthatatlan lélegzetben
éljük valódi életünk.

A belégzésünk a félelem,
a kilégzésünk a halál,
és e kettő között létezőnk,
kitanuljuk visszatartani a harmadikat.

A másik kettő
az élet függőnye.

Szabadság

Réges-régen, már jóval jelen korunk előtt,
elfelejtettem, mi a szabadság,
hogyan kell leírni,
hány betűből áll.

Elfelejtettem a saját testemben ébredni,
így minden alvás után,
minden ébredéskor
benned és másokban ébredtem, közel és távol,
mások zord mellkasán vesztegettem napjaimat,
az életemhez kerestem gyufát
mások lángjai közt.

Minden ébredéskor
vastag függönnyt húztam fel vitorlának,
betakaróztam,
az életembe takartam az életemet.

Minden ébredéssel
megtagadtam a tengert, és lehunytam a szememet,
megtanultam a dalokat, amiket írtál, amiket mások írtak,
és mások sebeit öltöttem a testemre,
nagy szememmel

apró, idegen, bűnös és gyenge képet festek
a tiszta fehér lapra,
ami az erdő illatát árasztja.

Minden ébredéskor jazzt hallgattam,
a Bach-kottából papírhajót és papírtengerészt hajtogattam,
remélve, a papírtengerbe fulladástól
így mentek meg másokat, és így mentenek meg engem.

...És senkinek nem találtam társat,
így, megtagadva Isten utasítását,
a papírbárkába mindenkit befogadtam,
hogy folytatódjék ez a hazugág...
hogy ez a történet tovább éljen az emlékezetben,
és a szemétdombon a helyünk neve ÉLET lehessen,
és írassunk mesét az özönvízről, ami nem özönlött,
és nekrológot azoknak, akik nem születtek újjá.

Minden ébredéssel
tovább alszom
megpróbálom emlékezetből a levegőbe
mutatóujjal felírni, hogy „szabadság”,
megpróbálom felidézni a hangokat és betűket.

És érzem,
ahogy megint valaki elragadja
az ujjamat.

Háború van

Háború van.
Adj puszit alvó fiad göndör fürtös homlokára.

Háború van.
Hintáztasd magasabbra,
guruljon szét a földkerekségen
örömteli kacagása.

Háború van.
Mindig nevensz vele,
hogy sokat nevenszen.

Háború van.
Emeld fiadat
magasan fejed fölé,

tenyeredben álljon
mezítelen lábbal.

Háború van.
Fakadj dalra.
Énekelj a fiadnak,
énekelj hajnalfakadásig,
énekelj, hogy álmában is
hallja a dalodat.

Háború van.
Öleld magadhoz fiadat,
szorítsd kis fejét mellkasodhoz,
és hívd elő belőle magadat.
Öleld és engedd, hogy
megtaláljon magában téged,
te őt magadban.

Háború van.
Kövesd a fiadat,
de ne menj vele.

Már magasabbra tud hintázni,
hangosabban tud kacagni,
és meg tudja kongatni az ég harangjait.

Háború van.
Adj puszit alvó fiad göndör fürtös homlokára.
Hamarosan fakadni kezd a hajnal.

Gerevich András fordításai

